

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien) den 13. august 2013 — Belgacom SA mod Commune d'Etterbeek

(Sag C-454/13)

(2013/C 313/22)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Belgacom SA

Sagsøgt: Commune d'Etterbeek

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 12 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for, at regler udstedt af en national myndighed eller et lokalt organ i budgetmæssigt øjemed indfører en afgift på infrastruktur til mobiltelekommunikation, som er opført på offentlig eller privat ejendom, og som anvendes som led i udøvelsen af aktiviteter, der er dækket af en generel tilladelse?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 21.

Appel iværksat den 27. august 2013 af Repsol, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 27. juni 2013 i sag T-89/12, Repsol YPF mod KHIM — Ajuntament de Roses (R)

(Sag C-466/13 P)

(2013/C 313/23)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Repsol, SA (ved abogados L. Montoya Terán og J. Devaureix)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 27. juni 2013, meddelt den 28. juni 2013, i sag T-89/12 ophæves.

— Der gives sagsøgeren medhold i de i første instans nedlagte påstande.

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Det er nødvendigt at ændre en bestemt praksis for registrering ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og retspraksis ved Retten, således at der sker en effektiv anvendelse af det gensidige forhold mellem det ældre varemærkes særpræg og dets beskyttelsesområde.
- 2) Retten har i den appellerede dom foretaget klare modsigelser mellem dens betragtninger og de konklusioner, den er nået frem til vedrørende den manglende lighed mellem tegnene (Retten finder, at de har flere forskelle end ligheder, men fastslår, at de ligner hinanden) og det svage eller begrænsede særpræg hos det ældre varemærke (Retten finder, at det er et svagt varemærke, men tager ikke hensyn til denne svaghed ved bedømmelsen af risikoen for forveksling).
- 3) Retten har ikke taget hensyn til den omstændighed, at det væsentligste kendetegn og særpræget ved det varemærke, som indsigelsen støttes på (stort bogstav »R« i en cirkel) ikke kan monopoliseres af tredjemand, hvorfor behovet for at friholde almindelige tegn på markedet fra registrering ikke er blevet respekteret.
- 4) Retten har ikke taget hensyn til de afgørelser, der er truffet af den spanske Tribunal Supremo i lignende sager, som er afgørelser, der burde tages hensyn til, idet de tager den berørte forbrugers synspunkt, nemlig den spanske forbrugers.
- 5) På grundlag af det ovenstående må det fastslås, at Rettens dom er behæftet med retlige fejl. Følgelig bør den ophæves i overensstemmelse med sagsøgerens påstand herom.

Appel iværksat den 16. september 2013 af GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 3. juli 2013 i sag T-78/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-496/13 P)

(2013/C 313/24)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (ved rechtsanwältinnen I. Memmler og S. Schulz)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Villiger Söhne GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 3. juli 2013 i sag T-78/12 ophæves, og afgørelsen truffet af Første Appellkammer ved kontoret for Harmonisering af det Indre Marked (KHIM) den 1. december 2011, sag R 2109/2010-1, annulleres.
- Indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort et enkelt anbringende gældende om urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, og tilsidesættelse af bevisreglerne ved denne bestemmelses anvendelse.

Appellanten har til støtte for sin påstand anført følgende:

Retten har ikke anvendt helhedsbetragtningens læren korrekt ved sin sammenligning af tegnene, idet den har foretaget en samlet sammenligning af ordbestanddelene »LIBERTAD« og »LIBERTE« og derved har udvisket varemærkernes andre bestanddele.

I særdeleshed ville Retten ved en korrekt anvendelse af helhedsbetragtningens læren have været nødt til at tillægge andre bestanddele af de omtvistede varemærker mere betydning, bl.a. farvekombinationen af det anfægtede varemærke og det varemærke, som indsigelsen støttes på, og betegnelsen »LA« af det varemærke, som indsigelsen støttes på og det anfægtede varemærkes betegnelse »brunes«.

Retten har ligeledes foretaget en urigtig anvendelse af de af Domstolen fastslåede principper om begrebsmæssig lighed, idet den ikke har taget tilstrækkeligt hensyn til varemærkernes forskellige sprog.

Retten har endvidere tilsidesat de i procesreglementets fastsatte bevisregler, for så vidt som den uden belæg har opstillet formodninger i forhold til udtalelsen af varemærket »LA LIBERTAD«, og har lagt disse til grund for sin afgørelse.

Samlet set er Retten således kommet frem til en urigtig konklusion.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1)